NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 137v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

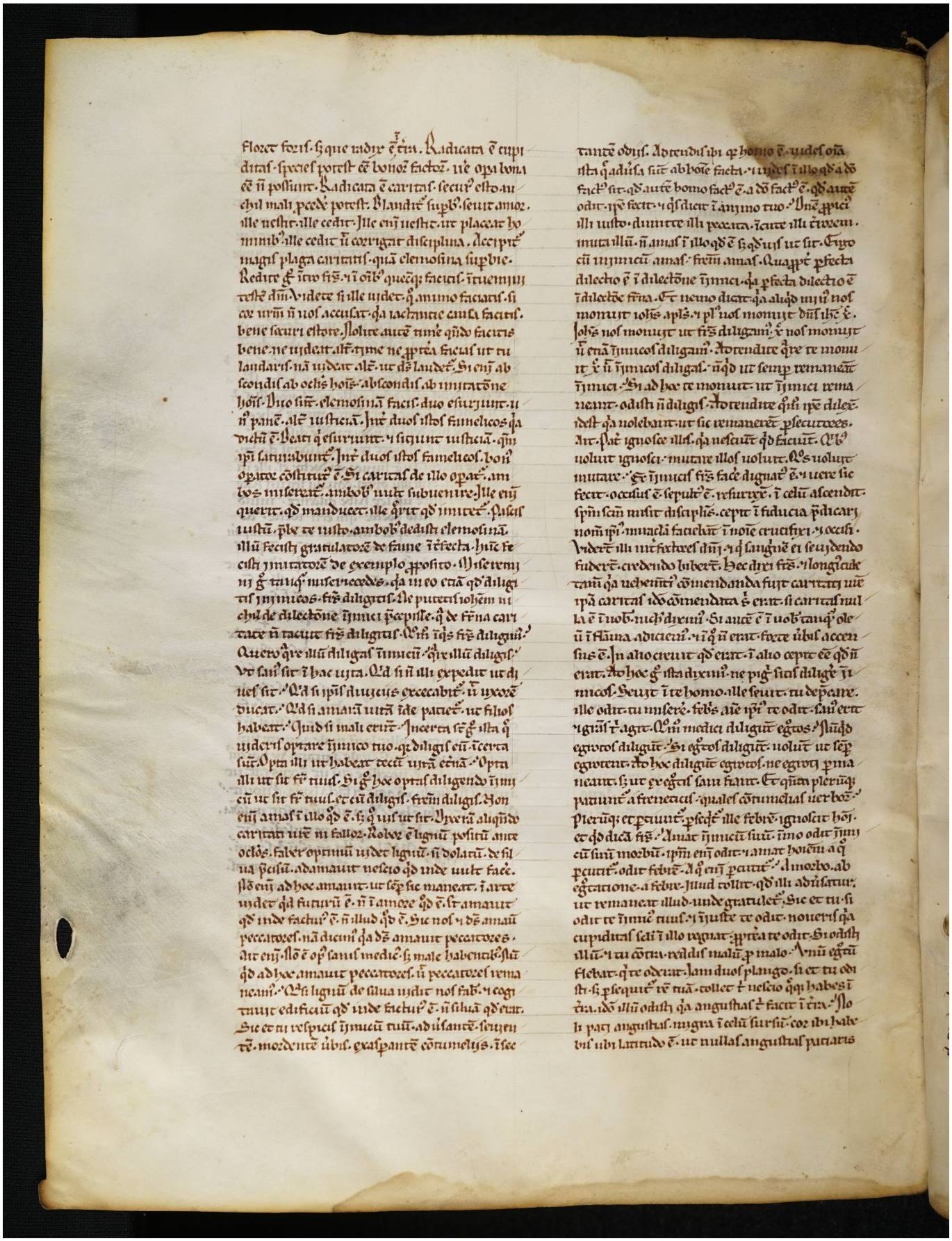

florent foris. Sq̃ que radix ē cētra. Radicata ē cupiditas. species potest ē bonorū factorū. uē opa bona ē ñ possunt. Radicata ē caritas. secur̃ esto. nihil mali pcēdere potest. Blandit̃ supbo. sicut amor. ille uestr. ille cedit. Ille enim uestr. ut placeat hominib̃. ille cedit ñ corrigat disciplina. decipit̃ magis plaga caritatis. quā elemosina supbie. Redire g̃ iow fiīs. ī oīb̃ quēcq; facitis. ī cuiemqm̃ testē dñm. Videre si ille uidet. q̃ animo facitis. si cor urm̃ ñ uos accusat. q̃a iactantie causa facitis. bene securi estote. Solute autē time q̃ndo facitis bene. ne uideat alē. time ne p̃ea facias ut tu laudaris. nā uideat alē. ut ds laudet̃. Si enim abscondis ab oculis hoīs. abscondis ab imitatione hoīs. Duo sūt. elemosinā facis. duo esurium. ut ñ panē. alē iustitiā. Inde duos istos famelicos. q̃a dictū ē. Beati q̃ esuriunt. ī sitiunt iustitiā. q̃m ipi saturabunt̃. Inde duos istos famelicos. bonū operare cōstituit̃ ē. Si caritas de illo opat̃. ambos miseretur̃. ambob̃ uult subuenire. Ille enim querit. q̃d manducet. ille q̃rit q̃d imitet̃. Pasti iustū. ple te iusto. ambob̃ dedisti elemosinā. illū fecisti gratulatorē de fame ī refecta. hic fecisti imitatorē de exemplo p̃posito. Miserem̃ni g̃ tanq̃ miseri credēs. q̃a in eo etiā q̃d diligitis inimicos. fiīs diligētis. Ne putetis iohēm in chil de dilectōne inimici p̃cepisse. q̃ de frēna caritate ñ tacuit fiīs diligētis. Qui ītē fiīs diligūt. Quero q̃re illū diligas inimicū. q̃re illū diligis. Vt sanū sit ī hac uita. Q̃d si ñ illi expedit ut diues sit. Q̃d si ipsi diuitiis exercebit̃ ñ uxorē ducat. Q̃d si amatā uitā inde parere. ut filios habeat. Quid si mali erūt. Incerta sē g̃ ista q̃ uideris optare inimico tuo. q̃ diligis eū. ī certa sūt. Opta illi ut habeat tecū uitā eternā. Opta illi ut sit frē tuus. Si g̃ hoc optas diligendo inimicū ut sit frē tuus. et eū diligis. frem̃ diligis. Non enim amas ī illo q̃d ē. sq̃ q̃ uis ut sit. Vxorā aliquīdo caritati uite ni fallor. Robur ē lignū positū ante oculos. faber optimū uidet lignū. si dolatū. de silua scisū. adamauit nescio q̃d unde uult facere. Sed enim ad hoc amauit. ut sēp sic maneat. ī aere uidet q̃d futurū ē. ñ ī amore q̃d ē. sī amauit q̃d inde factū ē. ñ illud q̃d ē. Sic nos ī ds amauī peccatores. nā dicim̃ q̃a ds amauit peccatores. Aut enim. Sed ē op̃ sanus medic̃. sq̃ male habentib̃. Sūt q̃d ad hoc amauit peccatores. ñ peccatores remaneant̃. Qui lignū de silua uidit nos fab̃. ī cogitauit edificatū q̃d inde fictū ē. ñ silua q̃d erat. Sic et tu respici inimicū tuū. ad usanē. seuientē. mordentē ubis. exasperantē cōtumelijs. ī secetantē odijs. Adtendis ubi q̃ homo ē. uidet̃ oīa ista q̃ dūsa sūt ab hoīe facta. ī uidet̃ ī illo q̃d a dō factū sit. q̃d autē homo fact̃ ē. a dō fact̃ ē. q̃d autē odit. ipē fecit. ī q̃d diligit ī animo tuo. Vnde p̃ici illi iusto. dum̃ce illi peccata. ī ante illi ī crucem. muta illū. ñ amas ī illo q̃d ē. sq̃d uis ut sit. Ego cū inimicū amas. frem̃ amas. Quapr̃ p̃fecta dilectio ē ī dilectōne inimici. q̃a p̃fecta dilectio ē ī dilectōe frēna. Et neuo dicat. q̃a aliq̃d mi ñ uos monuit iohēs apls. ī pl̃ uos monuit dñs ihē ē. Iohēs uos monuit ut fiīs diligam̃. ē uos monuit ñ etiā inimicos diligam̃. Adtendite q̃re te monuit ē ñ inimicos diligas. ñ q̃d ut semp remanēt inimici. Si ad hoc te monuit. ut inimici remaneant. odisti ñ diligis. Adtendite q̃ ipē dilexit. dest. q̃a nolebant. ut sic remanerēt p̃secutores. Aut. Pat̃ ignosce illis. q̃a nesciūt q̃d faciūt. Qui noluit ignosci. mutare illos noluit. Qui noluit mutare. Et inimicis fiīs facē dignat̃ ē. ī uere sic fecit. occisus ē. sepult̃ ē. resurrexit̃. ī celū ascendit. spm̃ scā misit discipliīs. cepit ī fiducia p̃dicari nom̃ ipi. miracla fecerūt ī noīe crucifixi. ī occisi. Videt̃ illi mirfactores dñi. ī q̃ sanguē ei seuiendo fuderūt. credendo lubent̃. Hec dixi fiīs. ī longe tanū q̃a uehemēt̃ cōmendanda fuit caritas uite ipā caritas ideō cōmendata ē. erit. si caritas nulla ē ī uob̃. nihil dixim̃. Si autē ē ī uob̃ tanq̃ ole ñ ī flāma adiacēt̃. ī q̃ ñ erit. frete ubis accensus ē. In alio creuit q̃d erat. ī alio cepit ē q̃d ñ erat. Ad hoc g̃ ista dixim̃. ne pig̃ sitis diligē inimicos. Sequit ī te homo. ille seuit. tu depame. ille odit. tu miserē. febs aīē ipi te odit. sanū erat. ī grāl ī agrē. Qui medici diligūt egros. Nūq̃d egrotos diligūt. Si egros diligūt. uolūt ut sēp egrotent. Ad hoc diligūt egrotos. ne egrotī p̃maneant. sq̃ ut ex egros sanos faciant. Et q̃ñ plerūq; patiunt̃ a freneticis. quales cōtumelias uerbor̃. Plerūq; et p̃ciunt̃. p̃cedē ille febrē. ignoscit hoī. et q̃d dicā fiīs. Amat inimicū suū. imo odit inimicū suū morbū. ipm̃ enim odit. ī amat hoīem a q̃ p̃cutit̃. odit febrē. A q̃ enim p̃cutit̃. a morbo. ab egritudine. a febre. Illud tollit. q̃d illi adūsatur. ut remaneat illud. unde gratulet̃. Sic et tu. si odit te inimic̃ tuus. ī iuste te odit. noueris q̃a cupiditas seli ī illo regnat. p̃ea te odit. Si odisti illū. ī tu cōtra. reddis malū. p malo. Annū egrū flebat. q̃ te odiat. Iam duos plango. si et tu odisti. sq̃ p̃sequit̃ te tua. collect̃ ī nescio q̃q habes ī cra. dō illū odisti. q̃a angustias ī facit ī cra. Solis pacē angustias. magna ī celū sūt sūt. coe ubi habitat̃ ubi latitudo ē. ut nullas angustias pateris